

СТУДЕНТСЬКИЙ ЮВІЛЕЙ

Ми позавчора зустрічались –
Сорокарічний ювілей,
І наче в юності скупались,
Ледь стримуючи щем грудей.

Аудиторії згадали,
Де в нас було найбільше пар,
І де екзамени здавали
І дух витав дівочих чар.

Дивились на студентські зграйки
З легкою заздрістю до них,
І мов байдуже, без потайки
Повз себе пропускали їх.

Дивіться, ми ось ветерани,
Як пройдете колись наш шлях,
І вам дістанеться пошана,
Вона з'являється в роках.

Насправді ж ми ніяковіли,
Крім стін не пам'ятає тут
Ніхто вже нас і ми несміло
Зайшли в наш рідний інститут.

Четвертий поверх, відкриваєм

Одні з незамкнених дверей,
І там відразу забуваєм,
Що ми лиш на правах гостей.

Роки студентські повернулись,
Ми знову ті ж, що і колись,
Всю атмосферу ту відчули,
Як тільки сіли за столи.

Хоч крадькома і поглядали
На двері (з'явиться декан),
Його, звичайно ж, не чекали □
Це полонив самообман.

Зате емоціям віддавшись,
Поспілкувались від душі,
Свого від всіх не приховавши,
Секрети слухали чужі.

Отак перенесли миттєво,
І, скинувши тягар років,
Ми все, тепер вже не суттєве,
Згадали із усіх боків.

Пора, як кажуть честь і знати,
Яким не був адреналін,
Із друзями вже час прощатись,
Та Alma Mater-і уклін.

Надія – ще хоч раз зустрітись,
Щоб стати знову молодим,
А ця нам зустріч буде снитись,
Пов'язана із дорогим.

Дата написання вірша: 2021-01-08